

DUNAKESZI HELYTÖRTÉNETI SZEMLE

Dunakeszi - Alag Helyismereti Lapja

SZERKESZTŐSÉG: KÖLCSEY FERENC VÁROSI KÖNYVTÁR
DUNAKESZI, KOSSUTH LAJOS UTCA 6.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
LÓRINCZ RÓBERT

MEGJELNIK ÉVENTE HÁROMSZOR
KIADJA A KÖLCSEY FERENC VÁROSI KÖNYVTÁR

Kis Szent Teréz szobra Dunakeszin

Dunakeszi egy rejtett kis szegletében, az Alagi-majorban, az M2-es autót és a zajvédő fal közötti keskeny területen található lisieux-i Kis Szent Teréz szobra. A betonalapzaton álló, homokszínű téglából épült, boltíves fülkében elhelyezett, hófehér kőszobor a mindösszesen 24 földi évet élt, francia Marie-Françoise-Thérèse Martint ábrázolja, akit XI. Pius pápa 1923-ban boldoggá, majd 1925-ben szentté avatott (ünnepnapja: október 1.). A dunakeszi szobor csukott szemekkel, áhítatos arccal, a keresztet és rózsákat ölelve, apácaként ábrázolja Kis Szent Terézt. (Dunakeszi főplébánia-templomában, a Szent Mihály-templomban is megtaláljuk Kis Szent Teréz szobrát. Itt is kereszt és rózsák vannak a kezében, rózsafüzér a nyakában.)

Kis Szent Teréz szülei kilencedik gyermekeként született 1873. január 2-án. (Érdekes tény, hogy szülei eredetileg szerzetesnek és apácának készültek, de végül mindkettőjük más pályát választott. Ferenc pápa 2015. október 18-án – a nem vértanú házaspárok között elsőként – szentté avatta őket.) Édesanyját korán, 4 éves korában elveszítette. A család ekkor költözött Lisieux-be. Teréz az itteni bencés apátság iskolájába járt, csendes, visszahúzó, az olvasás iránt rajongó gyermek volt.

1882-ben nővére belépett a karmelita kolostorba, ahová Teréz követni akarta, de ehhez túl fiatal volt. 1883-ban megbetegedett, az orvosok tehetetlenek voltak. Testvérei Szűz Mária szobrát helyezték el a szobájában, hozzá imádkoztak. Teréz másnapra meggyógyult és elmondta: látomása volt, amelyben Szűz Mária rámosolygott.

Teréz elhivatottságát jól mutatja, hogy pápai engedélyt kért és kapott, hogy 15 évesen beléphessen a karmelita rendbe. Erre 1888. április 9-én került sor, később fogadalmat tett. 1893-ban kezdett el verseket és színdarabokat írni a közösség számára. 1894-ben fedezte fel a „kis utat” – ahogyan ő nevezte. Közben kiderült, hogy elkapta a kor népbetegségét, a tuberkulózist. Hosszú szenvedést követően, 1897. szeptember 30-án halt meg. 1898-ban kiadták önéletírását, *Egy lélek története* címmel. Tanítását így foglalta össze: „szeretnék egy felvonót találni, hogy Jézusig emelkedjem, mert túlságosan kicsiny vagyok ahhoz, hogy a tökéletesség meredek lépcsőfokait járjam.” Nem naggyá akart válni, hanem igyekezett azt tenni, amire képes, amit Isten vár tőle. Azt javasolta mindenkinek, hogy körülményeihez és lehetőségeihez mérten a mindennapokban járja Isten útját.

(Kerekes Dóra)

